

Ústav světových dějin

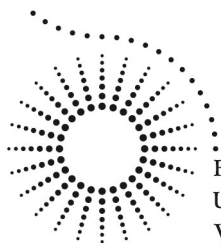
Posudek vedoucího diplomové práce

Krejčí, Pavel, Politické strany ve Velké Británii a vstup Británie do EHS (1970-1975), Ústav světových dějin FF UK v Praze, Praha 2013, 62 stran rkp.

Pavel Krejčí si jako téma své práce zvolil problematiku vstupu Velké Británie do EHS. Cílem práce bylo zodpovědět, proč „je současný stav Velké Británie k Evropské unii rozpačitý a jaké jsou příčiny tohoto stavu“ a „jaký byl vztah obou hlavních politických stran v Británii k evropské integraci, co tento vztah podmiňovalo a utvářelo a proč se změnil.“ (s. 15). Na úvod svého posudku musím poznamenat, že se Krejčímu nepodařilo tohoto cíle zcela dosáhnout.

Práce je rozdělena do šesti kapitol. Diplomantovi bych přišť doporučil zvážit zařazení první kapitoly, která se věnuje problému identit. Tato kapitola je rozdělena do dvou částí; první se zabývá tím, co je to vlastně Velká Británie a „britství“ a ta druhá má za cíl ukázat, co je Evropa a „evropanství“. Myslím si, že na tak krátkém úseku (celá kapitola má pouze tři strany) autor tuto problematiku nemohl dostatečně vystihnout, a proto se dopouští řady zjednodušení. Na lepší definici těchto termínů by bylo navíc třeba prostudovat mnohem více sekundární literatury.

Druhá kapitola je jakýmsi uvedením do problematiky. Autor se v ní zabývá postavením Velké Británie po druhé světové válce. Za objasnění by stálo, co autor míní tvrzením, že „situace Velké Británie po druhé světové válce byla přeci jen o mnoho lepší, než ostatních velmocí“ (s. 19). Pokus o krátké vysvětlení tohoto tvrzení se mi nezdá jako dostačující. Poměrně krátká třetí kapitola se věnuje prvním neúspěšným pokusům Velké Británie o vstup do EHS. Ve čtvrté kapitole autor analyzuje jednání o vstupu Velké Británie do EHS na začátku sedmdesátých let 20. století.

FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE

Ústav světových dějin

Teprve pátá kapitola se týká vlastního tématu práce, tj. politických stran a jejich postoji k integraci Velké Británie do ES. Tato kapitola je pro mě nakonec vlastně zklamáním, protože jsem čekal mnohem hlubší analýzu tohoto problému. Autor celému problému věnuje pouze několik stran. Poslední kapitola se zabývá obdobím po roce 1973. I zde bych čekal, že autor bude více zabývat referendu v roce 1975, kterému věnoval pouhé dva odstavce.

Poslední poznámka se týká použitých pramenů a literatury. Čekal bych, že Pavel Krejčí mnohem více využije svého zahraničního pobytu ke studiu literatury nebo britských deníků. Místo toho se na řadě míst spoléhal na Dějiny evropské integrace II od Václava Horčíčky a Martina Kováře.

I přes své připomínky práci **doporučuji** k obhajobě a navrhuji ji hodnotit klasifikačním stupněm **dobře**.

V Praze 20. ledna 2014

PhDr. Jaromír Soukup, Ph.D.
Ústav světových dějin FF UK v Praze